632/01

Den 12. november 2001 blev i sag nr. 55.305:

xxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade.

Selskabet har afvist at yde erstatning med henvisning til, at klagerens søn på 2 år – ifølge retspraksis – ikke kan blive pålagt et ansvar for sine skadevoldende handlinger. Selskabet finder endvidere, at klageren og dennes hustru ikke har tilsidesat deres tilsynspligt, og at der derfor ikke er noget at bebrejde dem i forbindelse med skaden. Selskabet henviser til ankenævnskendelser nr. 34.527 og 34.604.

Af skadeanmeldelsen fremgår: "Under fødselsdag hos skadelidte, spilder min søn Oliver 2 år, en orange abrikos sodavand på gulvtæppet. Skaden opdages ikke før gæsterne er taget hjem. På dette tidspunkt har farven i sodavanden, sat sig fast i gulvtæppet som består af uld. Pletten udgør et areal på 10 cm^2"

I klageskrivelsen til nævnet hedder det bl.a.: "Vi er helt enig med forsikringsselskabet om at vores dengang 2-årige søn ikke kan stilles til ansvar for sine handlinger, men at vi som hans forældre heller ikke bærer ansvaret mener vi er totalt urimeligt. Som skrevet i 'erstatningsafslåelsen' 'Et barn skal have en rimelig frihed' derom er vi helt enige, men vi mener også at der er visse situationer hvor man skal være 'mere opmærksom på sit

barn' end andre bl.a. i spisesituationer. Vores søn drikker normalt af et krus (væltekrus) med låg på, da vi ved at tyngdeloven ikke rigtig er gået op for ham, dvs. at han syntes det kan være sjovt at vende et krus på hovedet og se det vælte ud. (Vi glemte hans krus derhjemme). De gange han har drukket af et 'rigtigt' glas/krus har han været nøje overvåget, denne ene gang glipper det da vi (min kone og jeg) er fordybet i samtalen ved bordet. Hvis ikke det er simpel uagtsomhed (et øjebliks uopmærksomhed, vi glemte at være fornuftige!) samt et manglende tilsyn jævnfør ovenstående, så har vi hverken forstået vores police eller jeres egne foldere !!!!!"

Af skrivelse af 10/3 2001 fra selskabet til nævnet fremgår: "I en telefonsamtale den 12. februar fortæller F.L.-T. [klageren], at han har hældt sodavand i et krus til sønnen, som sidder ved bordet i den anden ende. Sønnen sidder ved bordet og drikker af kruset, og andre gange løber han rundt og kommer tilbage til bordet for selv at tage en tår af kruset. Vores forsikringstager siger også, at sønnen normalt godt selv kan drikke af et krus og fortæller samtidig, at han ikke ved hvordan og hvornår skaden er sket. Vi har herefter vurderet, at forældrene ikke kan bebrejdes noget i forbindelse med skaden. I klagen til nævnet lægger F. L.-T. vægt på at hans søn normalt drikker af et krus med låg, og at han de gange han har drukket af et rigtigt krus har været nøje overvåget og at overvågningen glippede denne gang. Vi mener ikke, at et øjebliks uopmærksomhed fra forældrenes side kan betegnes som utilstrækkeligt tilsyn. Der er for os at se ikke grundlag for at pålægge forældrene ansvar i forbindelse med skaden, hverken i henhold til den almindelige ansvarsforsikring eller i henhold til den særlige dækning for gæstebudsskader."

Selskabet bemærker, at sagen på væsentlige punkter adskiller sig fra ankenævnskendelse nr. 37.842.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**24 Hvilket ansvar er dækket A** Forsikringen betaler erstatning for skade på personer, dyr og ting, de sikrede som privatpersoner efter gældende ret er blevet ansvarlige for, mens forsikringen er i kraft. **B** Selv om de sikrede efter domstolenes praksis ikke har ansvar for skaden, dækker forsikringen alligevel 1. personskade, som de sikrede børn forvolder på andre end de sikrede. Dog kun, når det manglende ansvar alene skyldes barnets alder eller

manglende udvikling, og andre ikke er medansvarlige for skaden. 2. Gæstebudskade, dvs. tingskade, den sikrede ved uagtsomhed som vært eller gæst forvolder under privat samvær, med en selvrisiko på 200 kr.. Beløbet er fastsat i 1980 og indeksreguleres. (Beløbet er i 1995 på 471 kr.)"

Nævnet udtaler:
Sagen drejer sig om et eventuelt erstatningsansvar hos klageren og dennes hustru på grund af utilstrækkeligt tilsyn med barnet.

Efter de foreliggende oplysninger finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at skaden kan tilregnes forældrene som uagtsomt forvoldt. Tilfældet kan herefter ikke henføres under den almindelige ansvarsdækning og falder ligeledes uden for den særlige dækning for gæstebudsskader.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard